

Lech Lecha – Genesis 12:1 – 17:27

Aliyah 3 – Genesis 13:5 – 13:18

We zien in dit gedeelte dat **Lot**, de neef van Abram, ook **rijk gezegend** werd met vee en tenten. Hieruit leren we dat Gods zegen zich niet alleen over zijn trouwe kinderen uitstrekt, maar ook over **hun omgeving**. Lot was met Abram meegetrokken en werd samen met hem gezegend, omdat hij in zijn aanwezigheid verkeerde. Zo worden degenen die het dichtst bij ons zijn ook gezegend, als wij God trouw zijn en blijven.

We zien echter ook een **keuzemoment** opdoemen. Er staat dat het land niet én Abram én Lot kon blijven dragen. Nu komt het moment dat Lot zelf een keuze zal moeten gaan maken voor God om in de toekomst gezegend te worden. Hij kan niet afhankelijk blijven van de aanwezigheid en zegen van Abram. In dit gedeelte zien we dat Lot geen goede keuze maakte, toen het erop aankwam. Hij wilde liever het goede land, met slechte burenen, dan een slechter land, waar hij oprecht de Heer zou kunnen dienen. Al snel zou de **vloek** van zijn slechte burenen ook op hem afstralen.

Zelfs na deze slechte keuze bleef de zegen van zijn oom Abram van afstand nog op zijn leven inwerken, hoewel hij zichzelf door zijn keuze veel onheil op de hals haalde. Abram bevrijdde Lot toen hij gevangen genomen werd in Sodom. En later werd Lot omwille van Abram bevrijd uit Sodom en Gomorra, toen deze steden door God werden verwoest.

Waarom koos Lot voor het land van **Sodom en Gomorra**? Wel, dat land zag eruit als de **Hof van Eden**, voordat het verwoest was. Ook staat er in vers 11 dat Lot ‘van het Oosten’ (*miqedem*) reisde naar Sodom. Dat staat er niet voor niets, want de Hof van Eden was volgens Genesis 2:8 gelokaliseerd ‘van het Oosten’ (*miqedem*). Dit laat zien dat Lot daadwerkelijk de Hof van Eden zocht om in te wonen.

Dit leert ons een belangrijke les. Als wij het **paradijs op deze aarde zoeken**, dan roepen we **vuur en zwavel** over ons af. Het paradijs is namelijk niet op deze aarde meer te vinden. God had het paradijs ontoegankelijk voor mensen gemaakt, omdat zij slecht geworden waren. Als wij liefde opvatten voor deze wereld, dan dragen wij het oordeel al in ons. Jakobus schrijft het in hoofdstuk 4 vers 4 als volgt: *... weet u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, wordt als vijand van God aangemerkt.*

Een tweede les vinden we in de **manier van kijken** van Abram en Lot. Lot sloeg zelf zijn ogen op en zag het land van Sodom en verkoos het voor zichzelf. Nadat Lot was weggegaan, zei God echter tegen Abram: ‘Sla je ogen op ... want het land dat je ziet, zal Ik aan je geven.’ Abram sloeg dus niet op eigen initiatief zijn ogen op, maar op uitnodiging van God. En hij nam het Beloofde Land niet voor zichzelf, maar ontving het uit Gods Hand. Dit stelt ons voor de vraag: ‘Hoe kijken wij?!’ Als wij zelf om ons heen kijken wat wij voor onszelf willen hebben, dan zien we de aantrekkelijke vlakten van Sodom. Maar als wij kijken naar wat God ons toont, dan kunnen we het beloofde land ontvangen, wat God voor ons heeft klaarliggen.

Ten derde zien we een verschil in de plaats waar Abram en Lot hun tenten vastzetten. Lot plaatst zijn tenten tot aan Sodom. En in Genesis 14:12 lezen we al dat Lot inmiddels in Sodom woonde. Maar Abram plaatst zijn tenten in Hebron en bouwt daar een altaar voor de Heer. Lot gaat dus steeds dichterbij de **tenten der goddelozen** wonen. En Abram gaat steeds dichterbij de **Tent van de Heer** wonen, om het zo te zeggen. Hij plaatst zijn tenten direct naast het altaar voor de Heer. Waar zijn wij heen op weg? Welke kant ontwikkelt ons leven zich op? Komen we met iedere stap dichterbij de Heer? Of dwalen we juist bij Hem vandaan? En **welke vrienden** kiezen wij...?!

In dit hele gedeelte zien we dat **Abram** een **nederige en opofferende houding** aanneemt. Hij had Lot niet hoeven te laten kiezen, want hij zat een generatie hoger dan Lot. Hij had ook gewoon zelf kunnen kiezen en Lot de andere kant op kunnen sturen. Ook zien we dat Abram **geen ruzie wil** met de herders van Lot. Dit wil hij met name niet vanwege de Kanaänieten en Perizieten, die ook in het land woonden. Hij sprak tegen Lot: 'wij zijn familie, laten we geen ruzie maken, zeker niet in het bijzijn van deze onbekende en heidense volken'

Een echo van deze houding vinden we terug in het onderwijs van **Paulus**. In 1 Korinthe 6 verwijt Paulus zijn hoorders dat zij **onderlinge rechtszaken** voeren voor externe rechtbanken. Hij vraagt zich af waarom gelovigen er onderling niet uitkomen. In vers 7 vraagt hij zich af: **Waarom lijdt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen?** Op deze manier gaat er namelijk een slechte reuk uit van de gemeente. De ongelovigen zullen zeggen: 'die gelovigen komen er samen niet eens uit, wat is dat nou voor een broederschap?' Paulus roept de gelovigen hier eigenlijk op om dezelfde nederige en welwillende houding van Abram aan te nemen, zodat we een goede reuk naar buiten uit laten gaan. We zijn tenslotte geestelijke familie van elkaar!

Ook **Yeshua** leerde zijn leerlingen om een nederige en opofferende houding aan te nemen. Zo lezen we in Mattheüs 20 dat de zonen van Zebedeus aan de rechterhand en linkerhand van Yeshua willen zitten in zijn Koninkrijk. Yeshua geeft aan dat die keuze niet aan Hem is, maar aan de Vader. Vervolgens nemen de andere leerlingen het de zonen van Zebedeus heel kwalijk. En dan zegt Yeshua het volgende:

*'U weet dat de leiders van de volken **heerschappij** over hen voeren en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw **dienaar** zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn, zoals ook de Zoon des Mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.'*

We moeten dus niet de linkerhand of rechterhand van Yeshua willen claimen, maar we zijn geroepen om samen met Abram te zeggen: 'Als jij links gaat, dan ga ik rechts en andersom'. We zijn geroepen tot een nederige en opofferende houding. Daarin mogen wij Yeshua Zelf navolgen. Hij liet zijn hoge positie in de hemel achter zich, om zichzelf te vernederen tot in de kruisdood. **Hij offerde Zichzelf op** voor ons, zodat wij verhoogd konden worden. Hij verliet de hemel, zodat wij het **hemelse paradijs** weer binnen konden gaan. Hij leefde de nederige houding van Abram volmaakt uit op aarde. En God beloonde Hem daar bovenmate voor. Yeshua werd boven alle machten verheven.

Abram had kunnen denken: 'Maar God had mij dit land toch beloofd? Dan moet Lot maar aan de kant daarvoor'. Maar Abram liet Lot kiezen. En Lot koos een gedeelte van het Beloofde Land en verliet Abram toen. Het kan goed zijn dat Abram behoorlijk **alleen en gedesillusioneerd** achterbleef. Hoe zit het nu met de plannen van God? Hij zou dit land toch krijgen? En nu heeft hij een **deel van het land weggegeven** aan zijn neef en blijft hij hier met het minst vruchtbare stuk land over. Ook ging nu het laatste familielid van zijn ouderlijke familie verderop wonen. Het kan goed zijn dat Abram nog een stukje troost haalde uit de aanwezigheid van Lot. God had weliswaar gezegd: 'Ga uit je familie en vaderhuis weg.', maar zijn neef was in elk geval bij hem gebleven tot nu toe...

Op dat moment **verschijnt God** echter en laat zien dat Hij heel dichtbij Hem is. Ook bevestigt Hij de belofte aan Abram, dat **het hele land** op een dag aan hem en zijn nakomelingen zal behoren. Dit is inclusief het gebied van de Jordaan, rond Sodom en Gomorra. God gaat het allemaal aan Abram geven, ook al weet Abram nog niet hoe.

Dit leert ons dat wij ons **eigen streven naar succes**, steeds **op Gods altaar** mogen leggen. We worden opgeroepen om dat steeds weer los te laten. Hoe vaak plannen we niet onze eigen dingen en willen we deze zelf tot een succes maken? Als we wandelen met Yeshua komt er dan steeds een moment, waarop we deze plannen weer op het altaar mogen leggen en los mogen laten. Daarna kunnen we ze **gereinigd en getransformeerd** terugontvangen uit Gods handen.

Wees **blij met de crisismomenten** die er komen in jouw plannen. Deze zijn noodzakelijk om afhankelijk van God te blijven en Hem te blijven volgen. God wil jouw plannen dan niet perse teniet doen, maar heel vaak transformeert Hij ze naar zijn bedoelingen, zodat ze meer en betere vruchten kunnen dragen. Vertrouwen we God daarop? Vertrouwen we erop dat God zijn beloftes waar kan en wil maken in ons leven? Ook als het tegendeel lijkt te gebeuren voor onze ogen?

Wij kunnen offers brengen in het verborgene, wanneer we in onze eigen kamer zitten en niemand ons ziet. Als we dan onze eigen plannen neerleggen bij de Heer en opnieuw onze eigen rechten en verlangens aan Hem overgeven, dan brengen we **verborgen offers** aan de Heer. En deze verborgen offers zullen op een dag in het openbaar vergolden worden.¹ Ik geloof dat de verborgen offers van toewijding, die wij maken, de **meest vruchtbare zaden** zijn in jouw leven. Deze zaden zullen veel vrucht gaan dragen. Alleen duurt het vaak even, voordat dit zichtbaar wordt...

Ik wil nog twee lijnen naar **Yeshua** doortrekken. De eerste heeft te maken met familierelaties. Aardse familierelaties blijken keer op keer ingewikkeld te zijn in Gods Koninkrijkszaken. Zo had Yeshua te stellen met zijn moeder en broers, die Hem zochten en wilden afleiden van zijn werk voor het Koninkrijk.² Ook heeft Yeshua gezegd dat Hij geen vrede kwam brengen in families, maar juist ruzie, tweedracht en strijd.³ Het **Koninkrijk van God** staat **vaak op gespannen voet** met **aardse familiebanden**.

¹ Mattheüs 6:6, Lukas 12:2-3.

² Mattheüs 12:46-50.

³ Mattheüs 10:34-37.

Dit gold ook voor Abram. God had **Abram** in Genesis 12:1 de opdracht gegeven om **uit zijn familiekring** en uit het huis van zijn vader weg te gaan. Hier had Abram gedeeltelijk gehoor aan gegeven. Hij nam echter wel zijn neef Lot met hem mee. Op dit punt sloot Abram eigenlijk een **compromis** tussen de opdracht van de Heer en zijn familiekring. Dit heeft Abram vervolgens veel problemen opgeleverd voor de vervulling van Gods beloftes. In de huidige *aliyah* de strijd met Lot, vervolgens de veldtocht die hij moest ondernemen om Lot te bevrijden en daarna de zware voorbede die Abram voor Sodom moest doen en het feit dat Lot bijna het leven liet en Lots vrouw in een zoutpilaar veranderde.

In de huidige *aliyah* klinkt dan eindelijk toch het woord, dat Abram eigenlijk al in Haran tegen Lot had moeten spreken: **'Vertrek toch van mij!'** (vers 9). Je kunt het uitstellen, maar als God jou roept om een familierelatie af te kappen, dan komt de **breuk onherroepelijk** tot stand, wanneer je God blijft volgen. Je maakt het dan enkel zwaarder voor jezelf door deze banden nog in stand te houden. Het kan heel moeilijk zijn om deze banden echt door te snijden en het kan zeer tegen ons emotionele gevoel en gevoel van liefde en zorg ingaan. Maar er zijn gelegenheden en momenten, waarop God beveelt om familiebanden door te snijden. Yeshua zegt het heel scherp in Mattheüs 10:35-38:

Want Ik ben gekomen om ruzie te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn. Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard. En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard.

Wie deze pijn in het verborgene lijdt, zonder de bewuste familieleden zwart te gaan maken naar buiten toe, zal daar rijk voor beloond worden. Je zult **honderdvoudig** broeders, zusters, moeders, kinderen, etc. **terugontvangen**, volgens Markus 10:30. God zal je rijkelijk zegenen met broeders en zusters in het geloof en eenzaamheid zal niet jouw deel blijven. Daar mogen we God op vertrouwen!

De tweede lijn die ik naar Yeshua door wil trekken heeft te maken met Johannes de Doper. Net als Abram had **Yeshua** een **neef**. Dit was **Johannes de Doper**. Lot vertrok naar het gebied van de Jordaan en Johannes de Doper ook. Hij doopte namelijk in de **Jordaan**. Lot woonde daar bij goddeloze en slechte mensen. En Johannes predikte daar bekering aan **goddeloze en slechte mensen**.

Hoewel niet alle lijnen hier door te trekken zijn, valt wel op dat Yeshua dezelfde **nederige houding** aan de dag legde, als Abram. Hoewel Abram eigenlijk vanwege zijn leeftijd had mogen kiezen, liet hij Lot kiezen. En hoewel Yeshua eigenlijk vanwege zijn goddelijke afkomst Johannes de Doper had moeten dopen, **liet Yeshua zichzelf door Johannes dopen**. Yeshua plaatste zich qua autoriteit onder Johannes de Doper, terwijl daar menselijkerwijs helemaal geen noodzaak voor was. Hierin vervult Hij de houding van Abram, die zich qua autoriteit onder Lot stelde, terwijl daar geen noodzaak voor was.

Het is heel bijzonder om in Mattheüs 3:16-17 te zien hoe God de Vader hierop reageert:

*En nadat Yeshua gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de **Geest van God** als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemelen zei: **Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!***

Yeshua stelt zich qua autoriteit onder Johannes de Doper, maar de hemelse Vader geeft Hem direct na de doop de Heilige Geest en **hemelse autoriteit**. Met deze autoriteit en in deze Geest zou Yeshua **het hele land** doorgaan en krachtig prediken. Ook hierin vervult Hij wat er met Abram gebeurde. Abram liet Lot het gebied bij de Jordaan kiezen, maar meteen daarna beloofde God het hele land aan Abram. Yeshua liet zich bij de Jordaan door Johannes dopen, maar meteen daarna werd Hij toegerust voor Zijn bediening in het hele land.

We leren hieruit nog een les: alleen als wij onszelf **onder de autoriteit van anderen scharen**, ook als dit **niet perse noodzakelijk** is, kan God ons hemelse autoriteit geven. Autoriteit wordt gegeven aan hen, die buigen onder andere autoriteiten en zichzelf nederig opstellen. Zoals Yeshua het zegt in Mattheüs 20:27 *en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn...* God vernedert de hoogmoedige mensen en verhoogt de nederige mensen. Dat is zijn **omkeer-Koninkrijk!**

Wat hebben we nu geleerd?

1. Ook je omgeving wordt gezegend vanwege jouw trouw aan God
2. Als je het paradijs op aarde zoekt, oogst je vuur en zwavel
3. Laten we kijken naar wat God ons aanwijst en wil geven
4. Het is belangrijk om een nederige en zelfopofferende houding aan te nemen
5. Dan kan God jou zegen en hemelse autoriteit geven
6. Probeer er onderling met jouw broers en zussen in het geloof uit te komen
7. Offer je eigen streven naar succes steeds weer op Gods altaar
8. Verborgens offers zijn vruchtbare zaden in jouw leven
9. Het Koninkrijk van God staat vaak op gespannen voet met aardse familierelaties
10. Kies voor Yeshua boven jouw familie en sluit geen compromissen op dit vlak
11. Je zult er honderdvoudig geestelijke familieleden voor terugontvangen
12. Schaar je onder andere autoriteiten, dan kan God jou hemelse autoriteit geven